

कीलालधि (कीलाल Wasser + धि) m. Meer ÇABDAR. im ÇKDR.

कीलालप (की + प) 1) adj. Blut trinkend: श्वत्कीलालपो यस्तु प-
रात्रं भोक्तुमिच्छति । धिगस्तु तस्य तदुक्तं कृपणास्य डुरात्मनः ॥ MBH. 3,
13241. — 2) m. ein Râkshasa ÇABDAR. im ÇKDR.

कीलालया (की + पा) 1) adj. ved. P. 3, 2, 74, Sch. den Kilâla trin-
kend, von Agni: कीलालये सोमपृष्टाय वेधसे RV. 10, 91, 14. — 2) m. ein
Knecht Jama's oder N. pr. eines solchen Knechtes TRIK. 1, 1, 73.

कीलालोधन् (की + उधन्) adj. f. धी den Kilâla im Euter füh-
rend AV. 12, 1, 59.

कीलित (von कील) adj. mit Pfählen —, Pflücken bespickt, besät;
verrammelt; bildlich: रोमाञ्चेनेव कीलितम् KATHĪS. 10, 207. रमि: काम-
शैस्तद्भुतमभूत्पत्युर्मनः कीलितम् Gtr. 12, 13. तेन मम हृदयमिदमसमश-
रकीलितम् 7, 4. देवदामो ऽपि कुवधूवाक्शत्यैर्वर्द्धितः । कीलितामिव
तत्कालं धनाशां हृदये दधौ ॥ KATHĪS. 19, 39. तेजस्वतीकालालापकीलितेव
श्रुतिः । नावमवप्रवाक्रद्वैस्तस्याक्रष्टुमशक्यत ॥ 18, 82. gebunden, gefes-
selt (vgl. कील्) AK. 3, 1, 42. H. 438.

कीवत् (von 1. कि) adj. so v. a. कियत् nur in der Stelle: आ कीवतः
सत्सलूकं चकार्य quousque RV. 3, 30, 17. NIR. 6, 3.

कीश 1) adj. nackt TRIK. 3, 3, 426. H. an. 2, 544. MED. Ç. 2. — 2) m.
a) Affe AK. 2, 3, 3. TRIK. H. 1291. H. an. MED. PAÑKAT. 94, 15. VOP. 5, 5.
Vgl. शम्बुकीश. — b) Vogel. — c) die Sonne ÇABDAR. im ÇKDR.

कीशपर्णा (कीश + पर्णा) m. Achyranthes aspera (s. अयामार्ग) ÇABDAR.
im ÇKDR. Auch ०पर्णा f. AK. 2, 4, 3, 7. — Vgl. केशपर्णा.

कीर्त्त m. Lobsänger, Dichter NIR. 3, 15. वि यद्वाचं कीर्त्तासो भरते RV.
6, 67, 10. हिता यदेवं कीर्त्तासो श्रुभिर्विवा नमस्यते 1, 127, 7. — Ist wohl
auf dieselbe Wurzel zurückzuführen wie कीर्ति.

1. कु 1) pron. interr., erhalten in den adv. कुतस् कुत्र, कुविद्, कुल्,
क्व und am Anfange von comp., als Ausdruck des Mangelhaften, Schlech-
ten gaṇa स्वरादि zu P. 4, 1, 37. Vārtt. 4 der SAUNĀGA zu 2, 2, 18. AK.
3, 4, 22, (COLEBR. 28.) 2 (पापकुत्सेपदर्थे). H. an. 7, 7 und MED. avj. 11 (aus-
ser den eben angeführten Bedd. noch निवारणे). Accent eines solchen
comp. P. 6, 2, 2, Vārtt. कुप्रावृत् schlecht bekleidet R. 1, 6, 8. कुतपस्विन्
ein böser Büsser PAÑKAT. 126, 1. Ursprünglich hob कु nur das Ausser-
ordentliche, Aussergewöhnliche einer Erscheinung hervor. Belege hiezu
wird man im Folgenden finden. Vgl. 1. का, 1. कव, 1. का, किम् und सु,
welches sich zum demonstr. स verhält wie कु zu क. — 2) adv. wo: कू
छौ देवावश्चिनाद्या दिवो मनावसू RV. 5, 74, 1. Mit चिद् wo immer, ir-
gendwo: कू चित्सतीर्त्तुर्वे गा विवेद् 9, 87, 8. Vgl. क्व.

2. कु Verbalwurzel s. कू.

3. कु f. 1) die Erde AK. 2, 1, 3. TRIK. 2, 1, 1 (कू). H. 936. Būg. P. 6, 1,
12. DURG. zu NIR. 2, 7 bemerkt, dass कु im NAIGH. unter den Namen für
Erde fehle; als Beleg führt er an: नाग्निचिन्नरके याति न सत्पुत्रा न कु-
प्रदः (Land schenken, näml. den Brahmanen). Eher bedeutet कुप्रद frei-
gebig. Vgl. क्वयःस्य. — 2) (wie alle Synonyme von Erde) the ground or
base of a triangle or other plane figure COLEBR. Alg. 69.

कुच्या s. कुम्ब्या.

कुम्, कुंशति und कुंशयति oder कुम्, कुंसति und कुंसयति sprechen
oder leuchten DĀTUP. 33, 90, 92.

कुक्, कुंकिते nehmen DĀTUP. 4, 17.

कुक्था (1. कु + कथा) f. eine schlechte, elende Erzählung BHĀG. P. 3,
13, 23.

कुक्म n. ein berauschendes Getränk ÇABDAR. im ÇKDR.

कुकर (1. कु + 1. कर) adj. eine verkrüppelte Hand habend AK. 2, 6,
1, 48. H. 433.

1. कुकर्मन् (1. कु + कर्) n. eine böse That PAÑKAT. V. 64. व्यक्तीभूत-
कुकर्मो RĀGA-TAR. 3, 240.

2. कुकर्मन् (wie eben) adj. böse Thaten verübend: ब्रह्मकुले कुकर्मणि
BHĀG. P. 1, 16, 22.

कुकूल (3. कु + कूल) m. Berg TRIK. 2, 3, 1. — Vgl. श्वत्कूलाला und
श्रुत्कूलाला.

कुकुट m. N. einer Gemüsepflanze, = sitaवर, vulg. मुषणिशाक (nach
HAUGHTON: Marsilea quadrifolia) RĀGAN. im ÇKDR.

कुकुटम्बिनी (1. कु + कु) f. eine schlechte Hausfrau KATHĪS. 23, 27.

कुकुद m. = कूकुद RĀJAM. zu AK. im ÇKDR.

कुकुन्दर 1) n. du. die beiden Vertiefungen um die Wirbelsäule un-
mittelbar über den Hüften AK. 2, 6, 2, 26. H. 608 (nach BHĀGURI beim
Sch. auch masc.) SUÇR. 1, 345, 7, 20. 346, 13. Vgl. कुकुन्दर. — 2) m. =
कुक्कुरदु BHĀVAPR. im ÇKDR.

कुकुन्दर n. = कुकुन्दर 1. H. 608, Sch.

कुकुन्ध m. Bez. gespenstischer Wesen AV. 8, 6, 11.

कुकुभा f. ein best. Rāgini HALĪJ. im ÇKDR. — Vgl. कुकुम् und क-
कुभा.

कुक्कुर m. = कुक्कुर Uṇ. 1, 41, 1) Hund ÇKDR. und WILS. nach dem
UṆĀDIK. — 2) N. einer Pflanze, = ग्रन्थिपर्णी ÇKDR. angeblich nach
TRIK. — 3) N. pr. eines Fürsten MBH. 13, 7679. eines Sohnes von An-
dhaka HARIV. 2013. BHĀG. P. 9, 24, 18. pl. seine Nachkommen HARIV.
2030. N. pr. eines Volksstammes (eines Stammes der Jādava) MBH. 6,
350. R. 4, 41, 14. VARĀH. BRH. S. 14, 4 in Verz. d. B. H. 240. VP. 187.
In Verbindung mit ग्रन्धक oder ग्रन्ध MBH. 2, 767. 3, 12588. 5, 586. 16,
98. BHĀG. P. 1, 41, 12. Z. f. d. K. d. M. IV, 171 (in einer Inschr.). कुकु-
रा: (Corrig.: कुक्कुरा:) = दर्शार्हा: TRIK. 2, 1, 10. — Vgl. कुक्कुर und
कौक्कुर.

कुक्कुरबिद्धा (कु + बि) f. 1) N. eines Fisches, Acheiris Kookor Zibha
(BUCHANAN's Hdschr.). — 2) N. zweier Sträucher: a) Leea staphylea Roxb.
Hort. Beng. 18 (vgl. Fl. ind. 1, 658). — b) Ixora undulata Roxb. — CA-
REY bei HAUGHTON.

कुक्कुरी f. Salmaia malabarica Schott und Endl. (शात्मलि) RĀGAN. im
ÇKDR. — Vgl. कुक्कुरी.

कुक्कूणक m. eine best. Augenkrankheit der Kinder SUÇR. 2, 359, 2. —
Vgl. कुक्कूणक.

कुक्कूनन (onomatop.) adj. gurgelnd, vom Geräusch des Wassers VS. 8, 48.

कुक्कूरम m. Bez. gespenstischer Wesen AV. 8, 6, 11.

कुक्कूल 1) Hülsen (तुष): कुक्कूलकृतमुद्रादं दक्षतः PRAB. 92, 3. = तुषा-
नल Hülsenfeuer, m. AK. 3, 4, 26, 205. TRIK. 1, 1, 69. H. 1101. MED. I. 81.
n. H. an. 3, 640. — 2) n. eine Höhle mit Pfählen AK. H. an. MED. Vgl.
कुक्कूल. — 3) n. Rüstung HĀR. 73.